

1 Koningen 3:16 – 28

Verteller	Kort daarna vroegen twee hoeren bij de koning gehoor. De eerste vrouw vertelde:
Moeder 1	'Staat u mij toe, heer, deze vrouw en ik wonen in hetzelfde huis. In dat huis heb ik in haar bijzijn een kind ter wereld gebracht. Drie dagen later kreeg ook zij een kind. Wij waren daar samen; er was niemand anders in huis, alleen wij tweeën. Maar haar kind is 's nachts doodgegaan, want zij was erop gaan liggen. Toen is ze midden in de nacht opgestaan en heeft ze mijn kind bij me weggenomen, terwijl ik sliep. Ze nam mijn kind in haar armen en legde mij haar dode kind in de armen. Toen ik de volgende ochtend mijn kind wilde voeden, merkte ik dat het dood was. Maar toen ik het nog eens goed bekeek, zag ik dat het niet het kind was dat ik geboord had.'
Moeder 2	'Dat is niet waar! 'Het levende kind is van mij en het dode van jou.'
Moeder 1	'Niet waar! Het dode is van jou en het levende van mij.'
Verteller	Zo bepleitten ze ieder hun zaak bij de koning
Koning	De een zegt: "Mijn kind leeft en het jouwe is dood," en de ander zegt: "Nee! Het dode kind is van jou en het levende van mij.'" 'Breng mij een zwaard.'
Verteller	Er werd hem een zwaard gebracht. Toen zei hij:
Koning	'Hak het levende kind in tweeën en geef hun ieder de helft.'
Verteller	De echte moeder van het levende kind kon de gedachte dat haar kind iets zou overkomen niet verdragen en riep uit:
Moeder 1	'Nee, heer, ik smeed u, geef het kind aan haar, maar dood het alstublieft niet!
Moeder 2	'Als ik het niet krijg, krijg jij het ook niet. Hak het maar doormidden!'
Verteller	Maar de koning deed de volgende uitspraak:
Koning	'Het zal niet gedood worden. Geef het levende kind aan háár, want zij is de moeder.'
Verteller	Toen de Israëlieten hoorden welk vonnis de koning had geveld, kregen ze groot ontzag voor hem, want ze begrepen dat hij het recht handhaafde met goddelijke wijsheid.

